

Faules d'Isop

Jerry Pinkney

CUCANYA
A I T A N A

Il·lustracions de Jerry Pinkney

 Vicens Vives

Vicens Vives - Faules d'Isop (Cucanya Aitana) - ISBN: 9788431688479

Faules d'Isop

Col·lecció dirigida per

Paco Anton

[Accedeix al catàleg de literatura](#)

Jerry Pinkney

Faules d'Isop

Il·lustracions
Jerry Pinkney

Traducció
Albert Torrecasana

Activitats
Jesús Jiménez

Vicens Vives

Primera edició, 2008
Primera reimpressió, 2009

Dipòsit Legal: B. 4. 188-2009
ISBN: 978-84-316-8847-9
Núm. d'Ordre V.V.: BA24

© JERRY PINKNEY, 2000
Sobre el text literari i les il·lustracions

© ALBERT TORRESCASANA
Sobre la traducció

© JESÚS JIMÉNEZ REINALDO
Sobre les activitats

© VICENS VIVES PRIMARIA, S.A.
Sobre la present edició segons l'art. 8 del Reial Decret Legislatiu 1/1996.

Revisió lingüística de Maria Àngels Diéguez

Edició original publicada als Estats Units amb el títol d'*Aesop's Fables* per SeaStar Book, una companyia de North-South Books, Inc. Els drets exclusius de traducció han estat gestionats per Sheldon Fogelman Agency, Inc.

Obra protegida pel RDL 1 / 1996, de 12 d'abril pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei de Propietat Intel·lectual i per la LLEI 23/2006, de 7 de juliol. Els infractors dels drets reconeguts a favor del titular o beneficiaris del © podran ser demandats d'acord amb els articles 138 a 141 d'aquesta Llei i podran ser sancionats amb les penes assenyalades als articles 270, 271 i 272 del Codi Penal. Prohibida la reproducció total o parcial per qualsevol mitjà, inclosos els sistemes electrònics d'emmagatzematge, per reproducció, així com el tractament informàtic. Reservat a favor de l'Editor el dret de préstec públic, lloguer o qualsevol altra forma de cessió d'ús del present exemplar.

IMPRES A ESPANYA
PRINTED IN SPAIN

Editorial VICENS VIVES.
Polígon Els Mollons. C/Traginers, parcel·la 17. 46970 Alaquàs (València).
Imprès per Gráficas INSTAR, S.A.

Índex

Faules d'Isop

El pastor i el llop	11
El llop que es va disfressar d'ovella	12
La cigala i les formigues	14
El lleó malalt	16
El xiquet i les ametles	17

El Vent del Nord i el Sol	17
El gat, el gall i el ratolí	20
El mosquit i el bou	21
La vedella i el bou	22
La llebre i la tortuga	23
El cérvol i el seu reflex	26

Els ratolins i les mosteles	28
L'ase i el gosset	30
La rabosa i el boc	32
El gos emprenyador	33
El moliner, el seu fill i l'ase	34

La lletera i el poal	36
El porc i les ovelles	38
La rabosa i els faisans	38

L'ase i la sal 40

L'alosa i les seues cries 40

La rabosa i el raïm 43

El llop i el gos guardià 44

El xiquet que es volia banyar 46

La cua del paó 46

L'oca dels ous d'or 48

L'ombra de l'ase 50

El gos i l'os 51

L'avar 52

Androcles i el lleó 53

Els galls i l'àguila 56

El jardiner i el seu gos 57

La rabosa i la cigonya 57

Els viatgers i les monedes d'or 60

Posar el cascavell al gat 61

El pescador i el peixet 64

Els bous i les rodes de carro 66

L'ase i la pell de lleó 66

El roure i els joncs 67

El llop i el pastor 70

La rabosa i el corb 70

Els viatgers i l'ós 72

El lleó i el mosquit 74

El cranc i la seua àvia 74

El ratolí de camp i el ratolí de ciutat 75

El gos i la menjadora 78

El llop i la grua 78

L'astròleg 80

El rei Tronc i la reina Cigonya 81

El viatger fanfarró 84

El feix de palets 84

El pastor i les cabres salvatges 85

L'home i el lleó 87

La rabosa i el gall 87

El lleó i el ratolí 88

El corb i el pitxer 92

Els xiquets i les granotes 94

El cavall i el cérvol 95

La formiga i el colom 96

La cigonya i les grues 98

La nimfa i el llenyataire 98

Índex alfabètic 103

Activitats 107

*A Shelly Fogelman,
amb agraïment per haver-me ajudat
a tindre una imatge més completa.*

J. P.

Faules d'Isop

El pastor i el llop

Un pobre pastor feia anar cada dia el seu fill a pasturar les poques ovelles que tenien.

—No en podem perdre cap ni una —li deia el pare—. O si ga que vigila-les bé. I si veus cap llop, crida tan fort com pugues i la gent del poble vindrà a espantar-lo.

El xiquet es passava els dies sol, assegut enmig del prat.

«Tant de bo vinguera un llop!», va dir-se un dia. «Almenys així passaria alguna cosa».

Llavors el xiquet va tindre una idea. Es va alçar d'un salt i va començar a cridar tan fort com va poder:

—Que ve el llop! Que ve el llop!

En sentir els crits, el pastor, el granger, el lleter i el forner van arrancar a córrer cap al prat. Quan el xiquet va veure que arribaven sense alé i amb cara de sorpresa, va esclafir a riure i va dir:

—Elis, elis, no hi ha cap llop!

—Escolta, xicot —el va renyar el forner—: tenim coses millors a fer que vindre corrents per a res. Pobre de tu que hi tornes!

Aquella nit, el xiquet va prometre a son pare que no tornaria a fer cap broma com aquella. Però al cap d'uns quants dies, mentre vigilava les ovelles mort d'avorriment, va recordar la broma tan divertida que se li havia acudit i, sense poder-ho evitar, va agafar aire i va cridar:

—Que ve el llop! Que ve el llop!

Alarmats, els habitants del poble van deixar la faena i, agafant forques, garrots o l'aïna contundent que tenien més a mà, arrancaren a córrer cap al prat; però quan van veure que no hi havia cap llop, es van enfadar de valent.

—Deus pensar que ets molt graciós —li digueren—. Però això ja passa de taca d'oli.

—Hi havia un llop, us ho jure! —va insistir el xiquet—. Ha fugit quan us ha sentit!

Però els vilatans, que ja estaven escarmentats, no se'l van creure.

—Aquest xic és un desvergonyat! —mormolava el lleter de tornada cap al poble.

L'endemà el xiquet va tornar a portar les ovelles al prat. I quan tot just havien començat a pasturar, va veure una figura fosca amb els ulls brillants que s'amagava entre les ombres dels arbres.

—Que ve el llop! Que ve el llop! —va cridar el xiquet a plens pulmons.

L'animal va grunyar i es va acostar a poc a poc al ramat.

—Que ve el llop! Que ve el llop! —va tornar a cridar el xiquet, espantat. Però aquesta vegada ningú no el va socórrer.

Aleshores el llop es va abraonar sobre una de les ovelles i se la va endur bosc endins per devorar-la amb tranquil·litat.

El mentider diu la veritat i no és cregut.

El llop que es va disfressar d'ovella

Un llop famèlic que havia seguit un ramat de corders durant molts dies va trobar una pell d'ovella gastada. Estava tan content que es va inventar un pla per a enredar el pastor del ramat, que sempre estava a l'aguait.

Una nit, el llop es va embolicar amb la pell que havia trobat i es va endinsar en el ramat disfressat d'ovella. Era tan fosc que el pastor no va veure res d'estrany.

El llop que es va disfressar d'ovella

«Perfecte», va pensar el llop. «Quan el pastor s'adorma, em menjaré tants corders com vulga!».

Però aquella nit el pastor també desitjava menjar corder i, pensant només en el sopar, va agafar l'ovella que tenia més a la vora, que, ves per on, resultà ser el llop disfressat. Quan l'animal va notar que el pastor l'agafava per les potes, va començar a regirar-se per fugir, però llavors li va caure la pell d'ovella a terra.

—Què fas tu enmig del meu ramat? —va cridar l'home, asorat, i tot seguit va aixecar el ganivet ben amunt i el clavà al coll del llop—. Veus, ja no et tornaré a trobar ací amagat mai més, d'això en pots estar ben segur!

Sovint els trucs posen el mag en perill.

La cigala i les formigues

Una cigala molt alegre va dedicar tots els dies d'un estiu a tocar música amb el seu vell acordió. «No hi ha res com la música», es deia mentre marcava el ritme amb les potes. Sovint veia que les formigues passaven en fila davant d'ella, treballant sense treva¹ i portant llavors i cereals fins a la muntanyeta on vivien, i aleshores la cigala se'n reia.

—Sou ben beneïtes de treballar amb aquest sol abrasidor!² —els deia—. L'estiu és per a jugar i per a cantar. Ja hi haurà temps per a preocupar-se per l'hivern quan caiguen les primeres volves de neu.

Però quan es van escurçar³ els dies i va haver-hi les primeres nevades, la cigala no aconseguia trobar res per a menjar. Desesperada i tremolant de fred, va anar a demanar ajuda a les formigues.

—Que em podríeu donar una llavor o una fulla que us sobre, per favor? —els va suplicar—. Tinc tanta fam que ni tan sols puc cantar!

Les formigues van arronsar els muscles.

—Vam treballar de valent per tindre menjar i ara no ens en sobra gens —li van dir amb menyspreu—. No et vas passar l'estiu tocant música? Doncs ara et pots passar l'hivern ballant!

El que pugues fer hui, no ho deixes per a demà.

1 **sense treva**: sense parar.

2 **abrasidor**: que crema.

3 **escurçar**: acurtar.

El lleó malalt

Un lleó vell i amb alifacs es va adonar que ja no era tan bon caçador com abans. Empès per la por a morir de fam, un dia se li va ocórrer un pla per a caçar carn fresca. Es va arrossegar fins a la cova on vivia i va convèncer el corb que informara a tots que al rei lleó no li quedaven molts dies de vida.

—Dis-los que m'han de vindre a veure i que, abans de morir, els he de donar un missatge molt important —va dir el lleó al corb.

El primer d'arribar va ser el cérvol. Però, quan va passar per un dels racons més foscos de la cova, el lleó se li va tirar damunt i se'l va menjar. I més tard, quan van arribar el llop i el conill, el lleó els va rebre de la mateixa manera.

La rabosa també havia sentit el missatge del lleó i havia corregut cap a la cova. Però, quan va arribar a l'entrada, va tindre un pressentiment i es va aturar. El lleó la va cridar des de dins amb una veu feble i entretallada.

—Que ets tu, estimada rabosa? Per què no entres i presentes els teus respectes al rei?

—M'haureu de perdonar, Majestat —va respondre la rabosa—, però, per les petjades que hi ha ací fora, veig que el cér-

vol, el conill i el llop han entrat i encara no han eixit. I com que estar massa embotits no deu ser molt bo per a la vostra salut, m'estime més esperar-me ací fins que isca algú i hi haja una mica més d'espai.

Ocell vell no entra en gàbia.

El xiquet i les ametles

Un xiquet que tenia molta fam va veure un pot d'ametles a la taula de la cuina i, delint-se per tastar-les i quasi sense poder-se contindre, va cridar sa mare i li va dir:

—Mare, que en puc menjar unes quantes?

—Agafa'n un grapat —va contestar la mare—. Però només un, que no tardarem molt a sopar.

Com que el xiquet era molt golafre, va ficar la mà dins del pot i va agafar tantes ametles com va poder. Però el puny es va fer tan gran que, per molt que estirava el braç amb força, es veia incapaç de traure la mà del pot amb el botí.

—Fill meu —li va dir llavors la mare—, si no deixes anar la meitat de les ametles, no te'n podràs menjar cap. Au, va, agafa'n unes quantes ara i ja te'n donaré més havent sopat.

Una mica és millor que res.

El Vent del Nord i el Sol

De tot el que hi havia al cel —el Sol i les estrelles, la pluja i la neu—, el Vent del Nord sempre presumia de ser el més fort.

—No hi ha res que resistisca la meua força! —proclamava a crits el Vent del Nord mentre bufava a consciència. I com si

li donaren la raó, les teulades perdien els ràfecs¹ i els riuets es gelaven.

Però el Sol, que ja en tenia els nassos plens, un bon dia se'n va cansar i li va dir:

—N'estàs segur? Tant al cel com a la terra hi ha un munt de coses molt fortes. Qui t'assegura, per exemple, que jo no sóc més fort que tu?

—Tu? No em faces riure! —va bramar² el Vent del Nord, i va deixar anar una rialla gelada.

—Saps què? Ho haurem de comprovar —va dir el Sol—. Veus el viatger d'allà baix? Estic convençut que jo li podria llevar la capa. Ets prou fort, tu, per a fer el mateix?

—Mare de Déu Senyor —va exclamar el Vent del Nord, rient—, no en tinc ni per a començar!

I de seguida va llançar ràfegues d'un vent glacial contra el viatger. Però l'únic que va aconseguir va ser que l'home, que tremolava de fred, s'aferrara amb més força a la capa i s'hi embolicara ben embolicat. Cap de les investides del Vent del Nord no va aconseguir que l'home deixara anar la capa.

—Ara em toca a mi —va dir el Sol, i va enviar els seus raigs més càlids cap al camí per on passava el viatger.

En notar l'escalfor, l'home va sospirar alleujat i es va des-tapar els muscles. El Sol va continuar brillant amb intensitat i, a la fi, el viatger es va llevar el barret, es va eixugar la suor del front i, tot seguit, es va llevar la capa i es va estirar a reposar a l'ombra d'un arbre.

Val més traça que força.

1 **ràfec**: part de la teulada que ix enfora del mur que la sosté.

2 **bramar**: cridar.

a c t i v i t a t s

Faules d'Isop

El pastor i el llop (pàg. 11)

- 1 El pastor d'aquesta faula és un **mentider**. Al començament, per què crida que ve el llop? Com reacciona la gent en sentir-se enganyada? Què promet el xic a son pare i per què incompleix la promesa que li fa?
- 2 Al final, el llop s'acosta de debò al ramat i ningú no ajuda el pastor. Per què? Quina desgràcia provoquen les mentides del xic? Consideres just el que li succeeix? Quina lliçó aprén de tot el que li ha passat?
- 3 El pastor sembla que pensa que qualsevol cosa és vàlida si serveix per a passar una bona estona. Què en penses tu? Fes una llista de cinc o sis coses que la gent fa de vegades per divertir-se però que a tu et semblen inadequades o perjudicials.
- 4 Si tu fores el pastor d'aquesta faula, què faries per lluitar contra l'avorriment?

La cigala i les formigues (pàg. 14)

- 1 A què es dedica la cigala durant l'estiu? Què diu a les formigues quan les veu treballar? En canvi, què succeeix quan arriba l'hivern?
- 2 Trobes que les formigues es mostren cruels amb la cigala? No mereixeria l'alegre insecte una segona

oportunitat per a poder demostrar que ha après la lliçó? Creus que hem de ser generosos amb tothom qui ho necessita o només amb qui ho mereix de debò? Raona la teua resposta.

- 3 Els animals de les faules solen adoptar **actituds humanes**. Quines coses pròpies dels sers humans fan les formigues i la cigala? Tens algun amic que es comporte com els insectes del conte?
- 4 Escriu un **final diferent** en què les formigues decidisquen ajudar la pobra cigala. Creus que això faria canviar la seua manera de ser?
- 5 Inventa la **lletra de la cançó** que interpretava l'alegre cigala durant l'estiu mentre les formigues treballaven.

La lletera i el poal (pàg. 36)

- 1 Després d'omplir el poal de llet, la lletera somia desperta. Com pensa aconseguir un vestit nou? Tot i amb això, què passa amb la llet? Què ens ensenya la faula?
- 2 Creus que tindre **imaginació** és bo o roïn? Per què? Un personatge famós per la seua imaginació és don Quixot. Saps què li va passar?
- 3 La lletera de la faula no deixa de **pensar en el seu futur**. Et pareix que és bo fer plans o és preferible viure el present sense preocupar-se per l'endemà? Parleu d'aquesta qüestió amb els companys i companyes de classe.
- 4 Els somnis de la lletera formen una llarga **tirallonga**, és a dir, una sèrie de fets relacionats entre si. Intenta **crear un conte** de deu o quinze línies a partir d'una tirallonga de successos. Si no se te n'ocorre cap, segueix la llista que et donem a con-

tinuació: suposa que trobes una clau que et permet obrir un bagul en què hi ha un vestit de mag que porta una vareta màgica amb la qual aconsegueixes...

El Vent del Nord i el Sol (pàg. 17)

- 1 El Sol desafia el Vent del Nord per donar-li una lliçó. Quina prova li proposa? Per què l'accepta el Vent del Nord i com intenta superar-la? Qui i com venç finalment?
- 2 El Vent del Nord i el Sol tenen **maneres de ser molt diferents**. Busca tres adjectius per a definir cada un d'aquests personatges. Quin d'ells demostra una intel·ligència més gran? Què penses de la confiança excessiva que el Vent del Nord té en si mateix?
- 3 Segur que, si tu fores el Vent del Nord, hauries proposat al Sol un desafiament que hauries guanyat sense problemes. **Redacta un text** de huit o deu línies que expliqui aquest desafiament i com aconsegueixes guanyar-lo.

La llebre i la tortuga (pàg. 23)

- 1 Per què la tortuga desafia la llebre a una carrera? Quan tot just s'acaba d'iniciar la competició, què fa la llebre en adonar-se de l'avantatge que porta a la tortuga? De quina manera inesperada acaba el conte?
- 2 El que passa a la faula de «La llebre i la tortuga» ve condicionat pel **caràcter** de les dues protagonistes. Quin és el principal **defecte de la llebre**? Quines **virtuts** demostra la **tortuga** durant la carrera?
- 3 Contra el que és usual, a «La llebre i la tortuga» el dèbil venç el fort. Recordes alguna altra història en què succeïssa el mateix? Quan llegeixes un

conte, què t'agrada més: que el dèbil vença el fort o a l'inrevés? Per què?

Androcles i el lleó (pàg. 53)

- 1 L'esclau Androcles decideix escapar de casa del seu amo i refugiar-se al bosc. Per què? Una vegada al bosc, quin favor fa al lleó i com li ho agraeix el felí?
- 2 Tant Androcles com el lleó són capturats i portats al circ, on sembla que els espera una mort segura. Malgrat això, quina casualitat els permet salvar-se i quin premi inesperat reben de l'emperador?
- 3 Per què podem afirmar que Androcles es comporta com un **bon amic**? I el lleó? En quins moments és més fàcil comprovar qui ens estima de debò: en els moments de diversió o quan passem per situacions difícils?
- 4 **Escriu una carta** a l'amo d'Androcles per explicar-li per què no s'ha d'esclavitzar ni maltractar ningú.
- 5 Androcles és un **esclau**, és a dir, una persona que pertany a algú i que, per tant, ha d'obeir-lo en tot. Busqueu informació sobre la **història de l'esclavitud**: quines civilitzacions se'n serviren i amb quins propòsits, quan i on va començar a ser abolida, si encara existeixen esclaus en algun país del món...

L'oca dels ous d'or (pàg. 48)

- 1 L'oca d'aquesta fable pon ous d'or. Com canvia la vida dels grangers gràcies a aquesta qualitat meravellosa de l'animal? Tot i amb això, per què els grangers maten l'oca i en quina situació queden després de fer-ho?

